

Obraz 5
U nádraží v X (exteriér – noc)

Chabě osvětlené prostranství za venkovským nádražím přeběhne Ali. Ohlíží se, jestli ho někdo nepronásleduje. Ve stanici stojí vlak. Ali uběhne ještě pár metrů a schová se za strom. Téměř ihned po něm vyběhne z nádraží Martin s taškou v ruce. Taky on se ohlíží. Běží směrem ke kamarádovi. Když je na doslech, zavolá Ali...

Martin zapadne za kamarádem. Vydýchávají se.

Oba se zasmějí, ale jejich smích rychle utichne. Z budovy vyjdou na prostranství za nádražím dva železničáři. Rozhlížejí se. Krčí rameny. Potom se vrátí zpátky do budovy.

Dva cestující s aktovkami přejdou osvětlené prostranství a zamíří k blízké vesnici. Kluci na chvíli zmlknou, než se cestující vzdálí.

Ali nahlíží, jestli se něco děje u nádraží. Klid.

Ali:

Tst... Tady...

Martin:

Ty vole..., to byla teda síla...

Ali:

Golem... Honil nás golem...

jejich smích, co náhle utichne...

... Padáme odtud, vole, než si to rozmyslí.

Martin:

Pohoda, ti už na nás zapomněli...

Ali:

Mohli by zavolat čerty... a stejně, je tu kosa jak sviňa.

Martin:

Kosa je všude, vole.

Ali:

No jo, to je, tak se aspoň pojďme někam zašít.

Martin:

Pojďme, ale kam?

Ali:

Zkusíme jít někam na stopa?

Martin:

V noci nám nikdo nezastaví... Se na sebe podívej...

Ali:

Já? Se na sebe podívej ty, vole... Ty jsi obyčejný zasraný cigán... A kdo si myslíš, že zastaví v noci cigánovi?

Přesto oba opatrně vyjdou z úkrytu. Přikrčení se plíží oklikou přes pole k cestě. Na dosah je vesnice. Pár uličních lamp. V oknech domů je tma.

Ali žduchne ramenem do kamaráda a ten mu to vrátí. To samé zopakují ještě jednou. Blíží se k prvním vesnickým chalupám. Za ploty štěkají psi.

Martin:

Zasraný gádžo s tvým ksichtem není v noci taky žádná výhra...

štěkání psů za ploty...

